

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Głogowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w następującym w składzie

Przewodniczący SSR Katarzyna Dąbrówny

Ławnicy

Protokolant sekr. sądowy Małgorzata Czaban

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 22 września 2014 r. w G.

sprawy powództwa mał. B. J. działającego przez przedstawicielkę ustawową A. K. (poprzednio D.)

przeciwko D. J. (1)

o podwyższenie alimentów

oraz

sprawy z powództwa D. J. (1)

przeciwko mał. B. J. działającemu przez przedstawicielkę ustawową A. K. (poprzednio D.)

o obniżenie alimentów

I. alimenty zasądzone od pozwanego D. J. (1) na rzecz mał. B. J. w kwocie po 400 zł miesięcznie wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 14 lutego 2013 r. w sprawie I RC 224/12 - podwyższa od dnia 01 września 2014 r. do kwoty po 450 zł miesięcznie (czteryście pięćdziesiąt zł), płatne z góry, do dnia 15-go każdego miesiąca, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda – A. K. (poprzednio D.) wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II. oddała dalej idące powództwo o podwyższenie alimentów;

III. oddała powództwo D. J. (2) o obniżenie alimentów;

IV. w sprawie o podwyższenie alimentów zasądza od D. J. (1) na rzecz małoletniego B. J. do rąk jego przedstawicielki ustawowej A. K. (poprzednio D.) kwotę 105 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. w sprawie o obniżenie alimentów zasądza od D. J. (1) na rzecz małoletniego B. J. do rąk jego przedstawicielki ustawowej A. K. (poprzednio D.) kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VI. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Głogowie) kwotę 30 zł tytułem opłaty od uwzględnionej części powództwa;

VII. nadaje wyrokowi w punkcie I-szym rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 stycznia 2014 roku (data stempla pocztowego) przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda - A. D. (obecnie K.) domagała się podwyższenia alimentów zasądzonych od pozwanego D. J. (1) wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 14 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt I RC 224/12 na rzecz małoletniego powoda B. J. z kwoty 400 złotych miesięcznie do kwoty po 600 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że wyrokiem z dnia 14 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt I RC 224/12 Sąd Okręgowy w Legnicy zasądził od pozwanego D. J. (1) na rzecz małoletniego powoda B. J. alimenty w kwocie po 400 złotych miesięcznie.

W toku tego postępowania rozwodowego małoletni powód miał 5 lat. Pozwany utrzymywał się ówczasie z wynagrodzenia za pracę w wysokości 1.200 złotych miesięcznie. Pozostawał zawieszony w czynnościach ze względu na toczące się przeciwko niemu postępowanie karne.

Obecnie małoletni powód B. J. skończył 6 lat. Od września 2014 roku rozpocznie naukę w pierwszej klasie szkoły podstawowej. Ze względu na wadę wymowy uczęszcza do logopedy cztery razy w miesiącu. Wizyta kosztuje 50 złotych. Na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda, w opinii jego matki potrzebna jest kwota 1.400 złotych miesięcznie. Dodała, że pozwany jest zatrudniony w firmie (...) T. Ł. z siedzibą w P. na podstawie umowy o dzieło świadcząc usługi kurierskie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 28.03.2014 r. (k. 17-19 akt) pozwany D. J. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Wskazał, że od stycznia 2012 roku do sierpnia 2013 roku utrzymywał się z 50 % wynagrodzenia, tj. z kwoty 1.200 złotych. W sierpniu 2013 roku zgłosił się do urzędu pracy, gdzie uzyskał status osoby bezrobotnej bez prawa do zasiłku. Przez okres od sierpnia 2013 roku do stycznia 2014 roku nie posiadał własnych środków finansowych, w związku z czym zaciągnął pożyczkę u siostry w kwocie 2.400 złotych. W grudniu 2013 roku zatrudnił się w firmie (...). Jego dochody kształtują się na poziomie 1.500 złotych. Miesięcznie płaci: 400 złotych alimentów, około 60 złotych za telefon komórkowy, około 65 złotych za Internet, około 65 złotych za telewizję oraz około 200 złotych za paliwo do samochodu. Podniósł, że małoletni powód przez okres od 4 do 6 dni w czasie ustalonych kontaktów jest na jego utrzymaniu. Zaznaczył, że matka małoletniego powoda zarabia około 5.000 złotych miesięcznie. Posiada ona również samochód osobowy marki V. (...).

Jednocześnie pozwem z dnia 10 lutego 2014 roku D. J. (1) wystąpił o obniżenie alimentów zasądzonych od niego na rzecz jego małoletniego syna B. J. wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 14 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt I RC 224/12 z kwoty 400 złotych miesięcznie do kwoty 200 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu podał, że od sierpnia 2013 roku jest zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Z jego informacji wynika, że matka B. J. zarabia około 5.000 złotych brutto.

Z odpowiedzi na wyżej wymieniony pozew wzajemny, małoletni B. J. wniósł o jego oddalenie.

Postanowieniem z dnia 13 maja 2014 roku zarządzono połączenie obu spraw do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Wyrokiem z dnia 14 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt I RC 224/12 Sąd Okręgowy w Legnicy zasądził od D. J. (1) na rzecz małoletniego B. J. alimenty w kwocie po 400 złotych miesięcznie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim powierzono jego matce i przy niej określono miejsce jego pobytu, zaś D. J. (1) przyznano prawo do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka.

Dowód:

- wyrok SO w Legnicy z dnia 14.02.2013 r., I RC 224/12 – k. 90 akt,

W czasie toczącego się wówczas postępowania małoletni B. J. miał 5 lat. Uczęszczał do przedszkola. Dojazd do przedszkola był opłacany przez urząd gminy. Koszt wyżywienia w przedszkolu wynosił 100 złotych miesięcznie. Pozostawał on pod opieką matki.

Matka małoletniego A. K. (poprzednio D.) miała ówczesnie 32 lata. Mieszkała razem z małoletnim dzieckiem u swoich rodziców. Pracowała w (...) S.A. w P..

Obecnie małoletni B. J. ma 7 lat. Od 1 września 2014 r. rozpoczął naukę w I klasie szkoły podstawowej. Korzysta z obiadów w szkole, których koszt wynosi 80 złotych miesięcznie. Wyprawka do szkoły dla małoletniego powoda kosztowała 1.000 złotych. Korzysta on z zajęć judo, których koszt to 8 złotych tygodniowo. Uczęszcza do logopedy, co generuje koszty w wysokości 200 złotych miesięcznie.

Matka małoletniego A. K. (poprzedni D.) ma 34 lata. Poza małoletnim nie ma innych dzieci na utrzymaniu. W dalszym ciągu jest zatrudniona w (...) S.A. z siedzibą w P. za wynagrodzeniem w wysokości około 3.600 złotych brutto miesięcznie. Wyszła ponownie za mąż za J. K.. Mieszkają razem i prowadzą wspólnie gospodarstwo domowe. Jej obecny mąż ma 37 lat. Jest zatrudniony na stanowisku górnika. Zarabia około 2.500 złotych netto miesięcznie nie licząc dodatków składników do wynagrodzenia. Na utrzymaniu posiada dziecko w wieku 5 lat, na które łoży alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie.

Małoletni wraz z matką i jej obecnym mężem korzystał w okresie letnim z wczasów nad morzem.

Dowód:

- rachunki za wydatki na małoletniego i rodziny oraz opłaty za media – k. 31-77, 175-178 akt,

- zaświadczenie o dochodach A. K. (primo voto D.) – k. 80, 115, 174 akt,

- wyjaśnienia D. J. (1) – k. 81v.- 82, 187-187v. akt,

- wyjaśnienia A. K. (poprzednio D.) – k. 81v., 187 akt,

- odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 183 akt.

Ojciec małoletniego D. J. (1) do sierpnia 2013 roku zatrudniony był w (...) w P. na stanowisku (...). Został zwolniony dyscyplinarnie z uwagi na uznanie go za winnego popełniania przestępstwa. W okresie od stycznia 2012 roku do sierpnia 2013 roku otrzymywał obniżone wynagrodzenie z powodu zawieszania w pełnieniu czynności służbowych w wysokości około 1.750 złotych miesięcznie. Jego wynagrodzenie zasadnicze wynosiło około 3.000 złotych brutto miesięcznie. W sierpniu 2013 roku zarejestrował się w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku.

Obecnie D. J. (1) ma 37 lat. Zatrudniony jest na podstawie umowy o dzieło w firmie (...) za wynagrodzeniem około 1.500 złotych netto miesięcznie. Wysokość jego wynagrodzenia uzależniona jest od ilość rozwiezionych przez niego przesyłek.

Mieszka z rodzicami i z nimi prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Jego rodzice utrzymują się z emerytury w wysokości 2.500 złotych miesięcznie. Na rachunki za mieszkanie przeznaczają około 1.000 złotych miesięcznie. D. J. (1) płaci około 65 złotych za abonament telefoniczny, 65 złotych za abonament telewizyjny, 65 złotych za abonament za telefon komórkowy. Posiada zadłużenie u swojej siostry w wysokości 2.400 złotych.

Pozwany – powód wzajemny regularnie łoży alimenty na rzecz małoletniego syna. Utrzymuje z nim systematyczny kontakt w terminach określonych w orzeczeniu Sądu Okręgowego z dnia 14 lutego 2013 roku (w co drugi weekend od

piątku do niedzieli; 15 dni lipca, 15 dni sierpnia, 7 dni ferii zimowych, jeden dzień Świąt Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy). W czasie kontaktu ponosi koszty jego utrzymania. Poza małoletnim nie ma nikogo na utrzymaniu.

Dowód:

- zaświadczenie o dochodach D. J. (1) – k. 127 akt,
- rachunki z tytułu umowy o dzieło – k. 143-146, 181-182 akt.
- wyjaśnienia D. J. (1) – k. 81v.-82, 187-187v akt,
- deklaracja podatkowa za rok 2013– k. 130-136 akt,
- rachunki za media – k. 147-164 akt,
- zaświadczenie o zarobkach ze (...) z dnia 26.06.2012 r.– k. 173 akt.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo główne małoletniego B. J. o podwyższenie alimentów, co do zasady zasługiwało na uwzględnienie, natomiast powództwo wzajemne D. J. (1) o obniżenie alimentów jako nieuzasadnione nie zasługiwało na uwzględnienie.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się w głównej mierze na dowodach w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 14 lutego 2013 roku o sygn. akt I RC 224/12, faktur i paragonów, przedłożonych przez strony informacji o ich dochodach, w szczególności zaświadczeniach i deklaracjach podatkowych, a także na dowodzie z przesłuchania stron.

Jak wynika z art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Natomiast zgodnie z art. 135 § 1 i 2 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego.

Zakres świadczeń alimentacyjnych względem dziecka wyznaczają zatem z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego a z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dotyczą środków utrzymania, a w miarę potrzeby również środków wychowania. Podczas gdy zaspokojenie środków utrzymania polega tylko na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania, pożywienia, odzieży, pielęgnacji, leczenia, to zaspokajanie środków wychowania następuje ponadto przez osobistą troskę o jego rozwój fizyczny i umysłowy. Przy czym należy zaznaczyć, że przez usprawiedliwione potrzeby rozumie się nie tylko potrzeby zapewniające uprawnionemu minimum egzystencji, ale potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy (vide: teza IV uchwały SN z dnia 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNC 1998, nr 4, poz. 42).

Z kolei stosownie do treści przepisu art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Podstawowym warunkiem zmiany wysokości zasądzonych alimentów jest, jak to wynika z powołanego powyżej przepisów, późniejsza zmiana stosunków, czyli taka, która nastąpiła w okresie pomiędzy dniem wydania wyroku zasądzającego alimenty, a dniem wyrokowania w sprawie wszczętej na skutek pozwu o ich podwyższenie

(lub obniżenie). Zmiana tychże stosunków może iść zarówno w kierunku wzrostu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego dziecka, jak i zmniejszenia ich zakresu. Może również być następstwem zmiany możliwości zarobkowych lub majątkowych zobowiązanego.

W realiach niniejszej sprawy oznacza to, że przedmiotem oceny Sądu muszą być możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego – powoda wzajemnego jak też matki małoletniego powoda – pozwanego wzajemnie oraz usprawiedliwione potrzeby małoletniego w dniu ostatniego ustalenia wysokości alimentów, a także w dniu wydania wyroku w niniejszej sprawie.

Odnosnie żądania powództwa głównego o podwyższenie alimentów, od czasu ostatniego orzeczenia określającego wysokość alimentów, tj. wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 29 marca 2012 roku o sygn. akt I RC 378/12, ustalającego wysokość alimentów na rzecz małoletniego B. J. w kwocie po 400 złotych miesięcznie zaistniały zdaniem Sądu przesłanki do uwzględnienia części tego żądania.

W dacie ostatniego orzekania o alimentach małoletni powód uczęszczał do przedszkola, natomiast obecnie jest on uczniem I klasy szkoły podstawowej. Rozpoczęcie przez małoletniego nauki w szkole podstawowej wiąże się ze wzrostem wydatków na zakup podręczników, zeszytów, przyborów szkolnych, ubrań, itp. Matka małoletniego na tzw. „wyprawkę szkolną” wydała jednorazowo około 1.000 złotych. W dodatku, małoletni z uwagi na wadę wymowy, korzysta z pomocy logopedy, którego koszt to miesięcznie kwota około 200 złotych.

Analizując możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego – powoda wzajemnego D. J. (1), na wstępie należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 136 kro jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych.

Pozwany – powód wzajemny zatrudniony był w(...) w P. za wynagrodzeniem około 2.900 złotych brutto miesięcznie. Z powodu dopuszczenia się przez niego popełnienia przestępstwa został on w sierpniu 2013 roku dyscyplinarnie zwolniony. W czasie poprzedniego postępowania, w którym określono wysokość alimentów, był on zawieszony w czynnościach służbowych i popierał odpowiednio mniejsze uposażenie wynoszące 1775,76 zł miesięcznie. Ustalając wysokość świadczeń alimentacyjnych w sprawie rozwodowej, Sąd Okręgowy nie dysponował jeszcze informacją odnośnie prawomocnego skazania D. J. (2) w postępowaniu karnym (z uwagi na toczące się w sprawie karnej postępowanie, zakończone prawomocnym orzeczeniem już po wydaniu wyroku w sprawie o rozwód). W niniejszym postępowaniu można już stanowczo stwierdzić, że pozwany – powód wzajemny z własnej winy utracił zatrudnienie. Dlatego też, Sąd nie wziął pod uwagę utraty przez pozwanego – powoda wzajemnego zatrudnienia i podjęcia przez niego mniej intratnego zajęcia. Wobec czego, Sąd ustalił, że możliwości zarobkowe pozwanego – powoda wzajemnego oscylują w granicach 2.900 złotych brutto miesięcznie.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów, mając na uwadze z jednej możliwości zarobkowe pozwanego – powoda wzajemnego, w świetle prawa dzieci do równej stopy życiowej z rodzicami oraz brakiem innych zobowiązań D. J. (1) o charakterze alimentacyjnym, a z drugiej strony usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda – pozwanego wzajemnie, które od momentu wydania poprzedniego wyroku w sprawie o alimenty między stronami niewątpliwie wzrosły z uwagi na podjęcie nauki w szkole podstawowej, oraz sytuację materialną i zdolności alimentacyjne matki małoletniego, Sąd podwyższył alimenty zasądzone od powoda/pozwanego wzajemnego w wyroku rozwodowym z dnia 14 lutego 2013 roku określił je na kwotę po 450 złotych miesięcznie.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo główne jako wygórowane. W ocenie Sądu, alimenty w kwocie po 450 złotych miesięcznie, z jednej strony mieszczą się w możliwościach majątkowych i zarobkowych pozwanego – powoda wzajemnego bez uszczerbku dla jego koniecznego utrzymania, z drugiej strony pozwolą matce małoletniego zabezpieczyć jego niezbędne potrzeby.

Jednocześnie, co wynika z powyższego rozstrzygnięcia, Sąd oddalił powództwo wzajemne o obniżenie alimentów jako nieuzasadnione. Jak wyżej wykazano, powoływanie się przez pozwanego – powoda wzajemnego na utratę przez niego zatrudnienia jest całkowicie bezpodstawne.

Orzeczenie o kosztach sądowych w zakresie opłaty od uwzględnionej części powództwa głównego oraz zastępstwa procesowego zarówno w zakresie powództwa głównego jak i wzajemnego oparto na podstawie art. 98 kpc i kosztami tymi obciążono w większym zakresie pozwanego – powoda wzajemnego, albowiem osiąga on stały dochód i jest w stanie je uiścić bez uszczerbku dla swojego utrzymania.

W oparciu o dyspozycję art. 333 §1 pkt 1 kpc., wedle którego sąd z urzędu nadaje wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasadza alimenty do co rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące, Sąd nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności, o czym orzeczono w punkcie VII sentencji wyroku.